

התמונה של זיוה

כתבה דבורה קולה
ציורים סטפניה רות

זיוה ירדה במדרגות עם דף גדול של ניר לבן, נקי. "אצייר עיט" אמרה לעצמה. "אצייר עיט עם כנפיים חומות רחבות ועם טפרים גדולים. על ידו אצייר עץ." היא שמה את הניר בזהירות על השולחן, לקחה את קופסת עפרונות הצבעונים מהמגירה, בחרה עפרון ארוך עם קצה מחודד. ואז ציירה נקודה חומה קטנה.

"זיוה, אני הולכת לחנות" אמרה אמא "אני צריכה להכין לי רשימת הקניות ואינני מוצאת פיסת ניר. אולי ראית אחת?"

זיוה חשבה רגע. "אני יכולה לתת לך חצי מהגיליון שלי" אמרה. היא קיפלה את הניר, בזהירות קרעה אותו באמצע ונתנה חצי לאמא. "תודה לך, יקירתי" אמרה אמא "עכשיו אוכל לכתוב את רשימת הקניות שלי." "על לא דבר" ענתה זיוה.

שהוא חלק. מול הנקודה החומה עשתה
נקודה כתומה קטנה.
"זיוה, סבתא מטלפנת" קרא אבא שלה
"אני צריך לרשום הודעה כדי לא לשכוח.
אולי את יודעת איפה אמצא קצת ניר?"
"אתה יכול לקבל חצי משלי, אבא"
אמרה זיוה.

היא קיפלה בזהירות את הניר, קרעה
אותו באמצע ונתנה חצי לאבא.
"תודה לך" אמר "עכשיו לא אשכח
להביא את המכונת של סבתא למוסך."
"על לא דבר, אבא" אמרה זיוה.
היא הסתכלה על הניר שלה. היא ראתה
את הנקודה החומה והנקודה הכתומה.
היא הביטה על הקצוות הקרועים של
הניר. הניר היה קטן מדי כדי לצייר
בולבול.
"מה אוכל לצייר עכשיו?" חשבה. היא

היא שמה על השולחן את מחצית
הגיליון והביטה על הנקודה החומה.
הניר היה קטן מדי כדי לצייר עיט גדול.
"אוכל לצייר בולבול" חשבה "אצייר
בולבול עם חזה כתום בהיר וטפרים
צהובים. ועל ידו אצייר קן."

היא לקחה עפרון כתום קצר מהקופסה.
העפרון לא היה עטוף בנייר והרגישה

מאוד. "
היא הביטה על חתיכת הניר שלה ועל
הקצוות הקרועים. היא הביטה על
הקווים השחורים ועל השטח הצהוב
בפנים. היא הביטה על הנקודה החומה
בצד אחד והנקודה הכתומה בצד שני.
זה לא היה עיט. זה לא היה בולבול.
אבל זה היה פרפר יפהפה.

אהבה לתכנן מראש את הדברים. ואז
בא לה רעיון. הוציאה עפרון שחור
מהקופסה, ציירה קווים מפותלים
ארוכים. ואז לקחה מהקופסה עפרון
צהוב בהיר ומילאה את פנים הקווים
השחורים עם עפרון צהוב. היא הקפידה
לצייר בזהירות סביב הנקודה הקטנה
החומה והנקודה הקטנה הכתומה. ואז
הציור היה גמור.
"הנה" אמרה "אני חושבת שזה יפה